

[A. M. Hansen.]

§ 505, Stk. 2, udtale, at jeg saavel i Kommissionsbetænkningen som i Udvalget har stillet Forslag om, at der gennemførtes en Bestemmelse, hvorefter Kontorister i Etablerne, som søger Overgang til Assistentklassen, skulde have tilsvarende Lempelser som Tjenestemænd i 14., 15., 16. og 18. Lønningssklasse, der søger Overgang til Assistentstilling, men heller ikke i Udvalget har der kunnet opnaas tilstrækkelig Tilslutning hertil. Derimod lykkedes det at opnaa Enighed om, at Kontorister fremtidig ikke som hidtil skal afskediges, naar de ønsker at indtræde i Elevstillingen for at avancere til Assistent. Dette er dog et lille Skridt i den rigtige Retning, og jeg har derfor afstaaet fra at stille Ændringsforslag.

Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder, det vilde kun blive Gentagelser. Jeg ønsker kun at understrege, hvad Udvalget i Betænkningen har givet Udtryk for med Hensyn til de gamle Pensionister, nemlig at der i Udvalget var Enighed om, at den Forbedring, dette Forslags Gennemførelse vil bringe i Tjenestemændenes og de fremtidige Pensionisters Kaar, ogsaa maa medføre en Forbedring i de gamle Pensionisters Kaar. Dette har den højtærede Finansminister, som man kan læse i Betænkningen, erklæret sig indforstaaet med, men jeg tillader mig at henstille til den højtærede Minister, at det ikke varer for længe, inden et saadant Forslag fremkommer. De gamle Pensionister er ængstelige for, at de skal blive glemte.

Jeg kan ligesom andre Ordførere anbefale at stemme imod de af det kommunistiske Parti stillede Ændringsforslag og at stemme for de af Udvalget, dets Flertal og den højtærede Finansminister stillede Ændringsforslag. Naar disse Ændringer er indført i Forslaget, og dette derefter er vedtaget, kan det med Sandhed siges, at der saavel i Kommissionen som i Udvalget er tilendbragt et stort Arbejde med det Formaal at tilvejebringe en Lov, der i videst muligt Omfang yder Ret og Billighed til alle Sider. Jeg mener, at dette Formaal, alle Forhold taget i Betragtning, maa siges at være opnaaet, hvorfor jeg tror, at denne nye Tjenestemandslov i det store og hele vil blive modtaget med Tilfredshed i Tjenestemandskredse. Jeg anbefaler derfor, at man, naar Lovforslaget er ændret, vedtager det endeligt.

Hauch: Da mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, er optaget af at lede Tingets Forhandlinger, skal jeg paa hans Vegne, idet jeg i øvrigt henholder mig til den fortrinlige Redegørelse for Betænkningen, som Udvalgets ærede Ordfører (Westermann) i Formiddagsmødet har givet, anbefale at stemme for de af den højtærede Minister og Udvalget eller dets Flertal i Fællesskab stillede Ændringsforslag og at stemme imod de af to Mindretal stillede Ændringsforslag.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (H. C. Hansen) fremhævede i sit Indlæg, at hans Parti havde udvist stor Tilbageholdenhed med Hensyn til at stille Ændringsforslag, og sammenlignet med det kommunistiske Partis 34 Ændringsforslag maa jo Socialdemokratiets ene siges at være beskedent. Ogsaa mit Parti kunde have ønsket at fremsætte Særforslag, men med den Begrundelse for ikke at gøre det, som det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen saa udmærket fremførte i sit Indlæg i Formiddags, har vi afstaaet derfra.

Det socialdemokratiske Forslag om særlige Overgangsregler for Aldersgrænsen inden for Statsbanerne kunde se ud, som om Partiet har ment sig forpligtet til at benytte den øjeblikkelige gunstige Konjunktur for Lovfæstelse af Mæglingforslag til at fremsætte et Forslag, der er en Mellemløsning mellem Lovforslagets Aldersgrænsbestemmelse og det kommunistiske Forslag om en generel Nedsættelse af Aldersgrænsen for Tjenestemænd, men jeg maa bedrøve det ærede Medlem med, at jeg ikke finder, han har været heldig som Mæglingsmand. Mit Parti kan ikke anerkende, at der er saglige Grunde for nogen anden Løsning af dette Spørgsmaal end den i Lovforslaget indeholdte, og vi maa derfor, som sagt, anbefale at stemme imod det af Socialdemokratiet fremsatte Ændringsforslag.

Paul Holt: Da vi fra vor Side ikke har haft Lejlighed til at deltage i Kommissionsarbejdet og heller ikke i Udvalgsarbejdet, siger det sig selv, at vi ikke har haft saa god Lejlighed til at sætte os ind i de mange Enkeltheder og heller ikke til at følge de Forhandlinger, der er resulteret i Betænkningen. Derfor maa jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.